

39. Márton Áron gyulafehérvári katolikus püspök beszéde a csíksomlyói búcsún. Csíksomlyó, 1949. június. 4.

Kedves keresztény testvéreim!

Ma egy éve gyűltetek itt össze ezen a helyen és tettetek fogadalmat a boldogságos Szűz Mária előtt, hogy buzgón kitaratok katolikus hitetek mellett, amit meg is tettetek, mert kedves keresztény testvéreim, az elmúlt esztendőben nem volt könnyű katolikus kereszténynek lenni, annyi megpróbáltatással szemben, annyi kísértéssel szemben, ami bennünket ért. Erő kellett ahhoz, hogy egy katolikus felemelt fővel tudjon járni. Most egy éve a háromszázret számláló keresztény katolikusokból hetvenötezer jött el a boldogságos Szűzanyához, hogy megerősítse magát a hitében. Ma pedig százezer lelket számlálunk, ami bizonyítja, hogy dacára annak a sok akadálnak, amit élénk gördítettek, bebizonyítottatok, hogy minden körülmények között megtartottátok fogadalmatokat, amit most egy éve a boldogságos Szűzanya lábainál tettetek. Keresztény testvéreim, mint Erdély püspöke kötelességemnek tartom, hogy beszámoljak ennek a nehéz évnek a leteltével, de azt hosszadalmas lenne elébetek terjeszteni. Így hát csak az utóbbi eseményeket ismertetem veletek.

Május 12-én indultam főpásztori utamra, rendszeren megszervezett munkaprogrammal, amelyet a világ minden püspöke megtesz, és kötelessége, hogy megtegy. Ezért előbb kérvényt nyújtottam be a közoktatásügyi minisztériumhoz, amelyben kértem, hogy a felcsíki körutam alkalmával az iskolás gyermekeket mentsék fel az iskolalátogatás alól. Erre azt a választ kaptam, hogy még szigorúbban adtak utasítást a tanulóknak, hogy ne vehessenek részt a templomokban, ahol megjelentem, és még kísérletet tettek, hogy abban az időben a felnőtteket is eltérítsék a templomoktól. Ez a vallásszabadság megsértése. Vajjon kit feszélyez az isteni törvény, és mi a célja ezzel, hogy akadályozza az egyház püspökét abban, hogy azt a jogát, amelyet semmikor senki sem akadályozott évszázadok óta, korlátozzák. Amikor elkészítettük a búcsú programját, hasonló intézkedéseket tettek, hogy ezt ne lehessen a katolikus[ok] jogaihoz méltóan véghez vinni. Megfékeztek azokat a jogainkat, amelyeket senkinek sincs joga a világon megfékezni, mert mi csak az igazságot, erkölcsösséget, testvéri szeretetet gyakoroljuk. Arra, amit mondok, százezer katolikus magyar dolgozó a tanú. Tudomásom van arról, hogy intézményesen, felsőbb szervek, éppen a búcsú idején, június 1–5. között különböző rendezvényeket állítottak be, hogy eltereljék a nép figyelmét [a búcsú] megtartásáról és legszentebb kötelességéről.

Tanúi vagytok ezeknek, és annak, hogy pár nappal ezelőtt főpapjainkat kitámadták, hogy ezzel is megakadályozzák a csíksomlyói búcsúkat. Kérem én tőletek: mi történt ezen a Csíksomlyón valaha olyan, hogy ezt meg kelljen akadályozni? Azért akadályozzák, mert az emberi méltóságot és erkölcsöt gyakoroljuk? Hát annyira lebecsülnek bennünket, a hitet! Mit akarnak? Be akarják nektek bizonyítani, hogy az ember az állattól származik, és hogy csak egy felsőbbrendű állat, hogy nincsen lelki élete, és hogy ne higgyetek a túlvilágban. Kinek fáj, hogy ha valakinek hite van, és ragaszkodik legszentebb jogához? Hogy lelke van és hiszi a túlvilági hivatást. (A tömeg ezeknél a szavaknál morajlott, és sokan sírtak!)

Mindezekre ezúttal is a nép megfelelt. Százezren gyűltetek össze, katolikus keresztények, hogy tanújelét adjátok hiteteknek, és a boldogságos Szűzanya által megerősödve, továbbra is kitaratok, minden megpróbáltatásotok ellenére a katolikus anyaszentegyházba vetett hitekben.

Tavaly felajánlottuk boldogságunkat a Szűzanyának. Ezt tesszük ma is, de még többen. Tavaly óta nehéz, és veszedelmes körülmények közzé kerültünk. Nincs más, ki védelmet adjon, csak az Isten. Ő mindenkor, és mindenki ellen megvéd. Azok, akik halottaknak hittek, és a mi temetésünkre jöttek, az ellenkezőjéről győződhetnek meg. Túl erővel, aránytalan erővel állunk szemben, ostromlott vár vagyunk, de van, aki megvédelmezzen. Ez a mi Erősségünk.

[*Itt feltehetően a beszéd lejegyzőjének megjegyzése olvasható:*] Befejezésül [Márton Áron] kijelentette, hogy feloldozást nyernek mindazok, akiknek nem volt idejük a szentgyónáshoz, és szentáldozáshoz járulni, ha nyolc napon belül ezt teljesítik, és mindazok, akiket a Pápa Özszentsége feloldozott.

Keresztény testvéreim, a hitetekben való megerősítést az jelenti főképpen, hogy gyakran járuljatok a szentgyónáshoz és áldozáshoz.

MOL, Bányai László-iratok, XIX-J-1-1, 1. doboz, 3/a csomó, egykorú lejegyzés fénymásolata.